Ч. 204. | Субота 21 (8) вересня 1912. | Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Перед сесиєю Делеґаций. — Положенє на Балкані. — Італіяньско-турецкі переговори. — Скріпленє воєнної фльоти французкої на Середземнім мори.

З Відня доносять, що комісия справ заграничних австрийскої делеґациї збере ся на засіданє дня 26 с. м. На дневнім порядку буде буджет міністерства справ заграничних. Комісия фінансова збирає сяві второк дня 24 с. м. зараз по повнім засіданю делеґациї для вибору предсідателя і референтів.

Донесеня з Туреччини і Петербурга оцінюють положенє на Балкані дуже некористно. Побоюють ся, що Болгария на случай, коли би Туреччина не завела скоро реформи, не буде могла втихомирити публичної опінії.

В політичних льондоньских кругах впевнюють, що між Болгариєю, Сербією і Грециєю є союз звернений против Туреччини. Натомість з Сербії і Греції заперечують тим вістям.

Мирові переговори італіяньских і турецких відпоручників відбувають ся тепер в швайцарскій місцевости Уші (Ouchy), куди перенесли ся делеґати задля непогоди, яка царила в місцевости Ко (Caux). З італіяньскої сторони беруть участь в мирових переговорах державний секретар Фузінато, фінансовий радник Вольпі і посол Бертоліні. З турецкої сторони беруть участь члени турецкого дипльоматичного тіла Саід Бей, Набі бей та Фаред ін бей.

Турецкі представителі виступили зі своїми мировими проєктами. Два перші проєкти італіяньскі повновласники відкинули. Тоді з турецкої сторони появив ся третий проєкт, який по нараді з Джолїттім італіяньскі повновласники також відкинули. Потім турецкі делеґати предложили вже 4 ий проєкт, який, як доносить париский „Temps“, має вигляди на приняте. Сей проєкт обіймає отсих 7 точок:

1) Туреччина принимає — доверщений факт — під тим условієм, що Італія від неї не буде домагати ся формального признаня анексиї Тріполітанії.

2) Туреччина забирає своє войско з Тріполітанії, але домагає ся, щоби дістала пристань на побережу анектованої країни. Ся пристань має служити на те, щоби Царгород міг удержувати зносини з дальшою арабскою країною.

3) Границя італіяньскої области і єї розміри мають бути означені щойно пізнійше.

4) Султан задержить духовну власть і Італія позволяє заступникови каліфа резидувати в сїй области.

5) Італія годить ся заплатити арабским шеікам контрибуцию, яка буде мати релїґійне або гуманітарне призначенє.

6) Туреччина домагає ся від Італії, щоби відступила їй один пункт над Червоним морем (Массава), що треба уважати компенсациєю за втрату Тріполітанії.

7) Італія зобовязує ся платити отоманьскому правительству ренту з ріжних приходів з Тріполітанії.

В засаді італіяньска сторона годить ся на сей проєкт, ходить ще тілько о менше важні подробиці. Отже мирові переговори перейшли в рішаючу стадию. З італіяньскої сторони назначено сенатора Ґарвонія, колишнього префекта в Ґенуї, а з турецкої сторони Ція пашу яко повновласників, котрі мають підписати мировий документ.

В порозумiню з Анґлією постановила Франция цілу свою воєнну фльоту зібрати на Середземнім мори, а оборону своїх берегів від Атлянтийского океану полишити Анґлії. Крок сей має на меті скріпити становище тридержавного порозуміня а против тридержавного союза на Середземнім мори, а властиво супротив Австриї і Італії, бо Німеччина не має там своєї фльоти. Сили поодиноких держав на Середземнім мори так представляють ся:

Мальтаньска ескадра Анґлії складає ся з 6 панцирних кораблів більших розмірів, 4 великих панцирних кружляків, 18 торпедовців і контрторпедовців та 6 підводних лодок. Франция має на Середземнім мори більшу часть своєї цілої фльоти, а саме: 12 панцирників, 12

---

7)

ДАРУНОК ІНДА.

Оповіданє Ф. Оберґа.

(Дальше).

Аж нараз пан Сталь підняв голову а то викривленє єго лиця щезло мов би єго хтось губкою стер з лиця або як би єго ніколи не було. Коли він тепер подивив ся спокійним лицем на мене та й тим звістним єго бистрим поглядом, то мені здавало ся, мов би то погане з'явище, яке я лише що видів, мені лиш приснило ся.

— Що дотичить мого занаходу взагалі — сказав він зовсім спокійним, природним голосом — то в тім свого рода діло. Розуміє ся, що коли я передтим говорив о моїх нових задачах, то ви сподівали ся що найменше якогось нового приладу до літаня, над котрим я працюю?

Мене то трохи здивувало. Хибаж тоті темні очи, в котрих тепер зачинав сьвітити ся огонь внутрішного зворушеня могли крізь чоловіка відчитати гадки?

Я очевидно вгадав, — потвердив собі пан Сталь своє власне питанє, бо я з великого перестраху все ще мовчав. — Але то ще — говорив він дальше — не варто поту благородних людий будувати в наших часах машину до літаня.

— Хиба лиш машину до писаня? — докинув я, бо вже не міг вдержати ся.

Він покивав сильно головою. — Во то так! — сказав він. — Кождий новий винахід родить так сказати би вселенна і він приходить між людий аж тоді, коли они для него дозрілі. Штуку друкарску винайдено, коли на то прийшов був час а Іван Ґутенберґ був случайно тим чоловіком, в котрого мозку набрала форми та гадка, яка знаходила ся у вселенній. Настали зелїзниці і пароплави, настало все, що наша теперішна техніка посідає, бо сьвіт дозрів для средств пари, ґазів і електрики. Всї гадки знаходять ся у воздусї як тоті прутні або бацилї і розходить ся лиш о то, щоби в головах мозки були досить дозрілі і дали ся тими гадками заразити. А хибаж звідки то походить, що всі винаходи бувають подібно ба й потрійно роблені? — А щоби справи близше розібрати: Ви знаєте, що ніякий винахід не робить ся цілий від разу. Ні, він пастає насамперед в такій формі, яка нам, котрі знаємо єго пізнійший вид, видає ся майже дитинячою. Ви скажете на то, що то преці зовсім природна річ і нема в тім нічого дивного. Насамперед основа гадками з грубшого а відтак єї виінчене — може не так? Так буде то представляти кождий ґімназияст, що пише задачу о паровій машині!! — Я з правдивою пильностию пчоли студиював цілу історию винаходів, дуже докладно, в кождій подробици і так наконець дійшов я до тої великої тайни, якої доси ніхто ще не поняв: що й винаходженє єсть то поступованє значене законами, яке за кождий раз повтаряє ся в однаковий спосіб. То не лежить оттак просто на долони, того не видить хто небудь, бо то показує ся лиш тому, хто глубше вникає і аж на самім споді справи пошукує. Але тоді — і то єсть тота точка, о котру розходить ся — доходить ся вже так далеко, що велика життєдайна точка може другий раз вискочити.

Первістна гадка стрічає в службі тої самої засади нову, ворожу гадку. І отся єсть то тота, котра остаточно радить винахід. Не тота перша гадка творить, лиш ся друга, котра поборює першу. Нїгде в природи не витворює нічого тота сила, котра ділаючи в сім напрямі не стрічає ніякого опору. Маємо блискавку лиш там, де єсть не лиш позитивна але й неґативна електрика, котра ворожо против тамтої виступає. Війна, ворожність всїх сил — то єсть основа життя всїх річий. А так маєсь річ і з винаходами. Спершу мусить нова гадка набрати, що правда, якоїсь форми, але аж в тій хвили, коли против неї виступить ворожа, противділаюча гадка, настає послідний, властивий вид, аж тоді винахід справді удає ся і сьвіт єго одержав. То пізнати, після того ділати — то єсть той золотий ключ до винаходів, то робить майстра. Наші часи горячково стремлять до того, щоби винайти прилади до літаня; по двайцять або трийцять літах возьму ся й я винаходити прилад до літаня, бо аж

панцирних кружляків, 155 торпедовців і 60 підводних лодок. Італія має 11 панцерників, 9 панцирних кружляків, 111 торпедовців і 9 підводних лодок. Австро-Угорщина має на Середземнім мори 9 панцирників, 2 панцирні кружляки, 61 торпедовців і 6 підводних лодок. Крім того кожда з тих держав будує дредноти і найдальше до трох літ скріплять свої фльоти на Левантийських водах о 3 до 6 дреднотів. (Австрия має вже 2 — „Теґетгоф“ і „Viribus unitis“, а будує ще 2).

З отсих даних виходить, що між Середземно-морскими державами найсильнїйшою є тепер Франция, а одною зі слабших Анґлія. Франция з Анґлією мають тепер на Середземнім мори 34 великі воєнні кораблї, а Австрия з Італією 31 таких самих кораблів. Тепер-же, коли небаром прибуде на Середземне море ще 6 француских великих кораблїв, буде француско-анґлїйских 40 против 31 австрийско-італїйских.

Отже Австро-Угорщина з Італією представляє меншу силу у відношеню до обох фльот тридержавного порозуміня.

Обговорюючи сю справу італїяньский дневник „La Preparazione“ присьвячує їй свої погляди. Він заявляє, що без сумніву тут розходить ся о тайну француско-анґлїйску умову. Італія охочо підійме ся сеї конкуренциї і має вигляд на перевагу, бо Франция не має доброго морского материялу, а впрочім Італїянцї винесуть зовсім певно з тріполїтаньскої війни сей хосен, що потрійний союз скріпить ся. Другий дневник „Messagero“ пише, що при відновленю тридержавного союза Австрия і Німеччина мусять полишити Італії свобідну руку на Середземним мори що до заключуваня окремих договорів з Анґлією і Францнєю. В случаю, коли би Австрия і Німеччина не згодила ся на таку свобідну руку, тоді Італія буде мусїла надумати ся, чи загалом буде можна відновити тридержавний союз.

Новинки.

Львів, 20 вересня 1912.

— **Князь Максимилїян Саский** прибув вчера поспішним поїздом до Львова і замешкав в палатї Є. Екс. Митрополита ґр. Шептицкого.

— **При доповняючім виборі посла** на сойм з куриї більшої посїлости бувшого коломийского округа на 111 управнених до голосованя, голосувало 47. Всї голоси одержав кн. Пузина і вибраний послом.

— **Окремий поїзд зі Львова** на виставу до Коломиї виїздить в суботу дня 21 вересня точно о пів 5-ої години рано з головного двірця. Поїзд виїздить тому так скоро, щоби участники могли бачити все, що з виставою вяже ся, отже гуцульске весїлє, похід Січий з міского парку на виставову площу, отворене вистави і почути промови. По обіді буде можна оглянути виставу і бачити січове сьвято з вправами Січовиків. Погода заповідаєсь ся гарно. Від'їзд з Коломиї о год. пів до 9-ої вечером.

— **Проґрама отвореня вистави домашного промислу в Коломиї** в дни 21 вересня така:

1) О 9 ій годині рано торжественна Служба Божа в місцевій церкві парохіяльній.

2) По Богослуженю вінчане гуцульской пари молодої з Космача з оріґінальними звичаями Гуцульщини з участю численної гуцульскої дружини.

3) Похід з церкви на площу вистави.

4) Торжественне створене вистави.

5) Сцени з гуцульского житя і їх обряди весїльні на площі виставовій.

6) Оглядане вистави і

7) Вечером комерс.

Вступ на виставу 1 корона, а для селян, міщан, войськових низше фельдфебля та шкільної молодїжи по 60 сотиків.

Всяких інформаций дотичних вистави, мешкань і продажи білетів на комерс в цїні 6 К удїляє ся в канцеляриї льокалю вистави.

Комітет.

— **Огнї.** В ночи з суботи на недїлю вибух в Любачеві з незвістної причини огонь в машиновій галї тартаку, що єсть власностию Є. Е. Маршалка краєвого ґр. Адама Ґолуховского. Огонь удало ся зльокалїзувати; згоріла лиш галя машинова; инші будинки і весь материял деревляний уратовано. — На підгородю Зелене під Перемишлем згоріла в недїлю пополудни цїла загорода найбогатшого там господаря Крупи. Шкода виносить 24.000 корон і була обезпечена лиш до висоти 7.000 кор. Загороду підпалив з мести відправлений зі служби наймит.

— **Снїги, студїнь і зливи та наслїдки того.** Із Скільщини доносять, що там в понедїлок і второк падав в горах легонький снїг. На більших верхах лежав снїг до години 8-ої рано. Крім студени, дощів і снїгу спричинила великі шкоди в вівсах і бульбі дичина. Дощ падає вже від місяця. Бараболя і ярина гниє, урожай, котрий перед місяцем заповідав ся гарно, знищений. Населенє в розпуцї.

З Мармароского Сиготу на Угорщині наспіла нині така вість: В горах Керешмези паде від кількох днїв снїг і лежить вже понад метр високо; з причини неможливої збірки грозить тутешним жителям велика нужда. В більшій части мармароского комітату поля стоять під водою. Від трох недїль вчера був перший день без дощу.

Із Закопаного доносять, що вже тамтого тиждня вершки Татрів білїли ся від снїгу, а в послїдних кількох днях сипав снїг в горах безнастанно; коли мрака розступила ся, то було видко гори покриті білою верствою. В понедїлок снїг покрив лїси і вершок Ґубалївки, а вї второк рано побачили жителї Закопаного снїг на дахах, площах, вкритих травою, дорогах і на незабраних ще напів зогнилих вівсах. Снїг той по кількох годин стопив ся, лишаючи памятку по собі — студїнь.

З Лосяча, в Борщівщинї, доносять: Від двох недїль маємо що дня дощ, а нинї, коли термометр показував всего лиш 6 степенїв тепла, впав град величини лїскового ориха і покрив землю грубою верствою. В садах і на поли наробив той град величезної шкоди.

Внаслїдок безнастанних дощів всюди коло Перемишля гниють бараболї, сїно, конюшина і спізнені вівса в копицях. Дальше на полудне від Хирова в сторону як гори ще більше нещастє, бо збірка в горах спізнена, стоїть переважно ще на поли. Настала велика дорожня, особливо пішла в гору цїна бараболь.

— **Очевидець і участник битви під Бородіном, Українець А. Вінтонюк** повернув з московских торжеств до Кишенева. Протягом цїлої дороги до Москви і з поворотом, ваґон в котрім їхав, був — як він сам розказує — формально обляганий публикою, що хотїла побачити 133-лїтного ветерана, сьвідка страшного бою під Бородіном. В Москві, поміщено Вінтонюка в самім Кремли, а на місци торжества в царскій льожі. Підчас обходу одержав Вінтонюк золоту

тоді буде час на то. Але тепер час на то, щоби вже раз дати сьвітови машину до писаня. Тут якийсь прорів, там одна шрубка більше, тут одна підоймочка менше — от і все, що у всїляких системах від многих лїт робать ся, а то єсть знаком, що може вже прийти щось нового, ворожого, рішаючого! Характеристичне на дотеперішних машинах до писаня єсть, що они збудовані на всїм пальців а пише ся на них двома. Чи машина, що лишає облогом тричверти сил, які має до розпорядимости, може бути чимсь остаточним?!

Ось тут — і він підкотив притім свої рукави до гори та наставив до мене обі свої нервові руки з розложеними пальцями — ось тут то половина машини до писаня! А коли будує ся другу половину до того, то треба то так робити, щоби випущене сил було немислиме. Доки не буде машини до писаня, котрої душею і найглубшим в вїй житем були би всї десять пальців разом з обома суставами — бо они суть важні, — доти машини до писаня ще не винайдено!

Він відотхнув тут глубоко і настала на хвильку тишина.

Я з щораз більшим здивованем слухав тої довгої балаканини і не перебивав бесїдникови, що впрочім і трудно би було. Чи справдї була то тота сама розумна голова, той докладний розум, котрого я нераз з приємностию слухав, а котрий тепер розвинув передо мною так покручену теорию о винаходї, в котрій було тілько недокладностий в пониманю понятий? Я лиш з трудом не дав по собі пізнати того здивованя.

Але пан Сталь, видко, занадто був занятий своїми гадками, як щоби єму моє здивоване впало було в очи. — Одного дня — сказав він, коли я з ним пращав ся — здойму занавісу з кута стаючого ся, бо він тоді буде кутом ставшого ся — а тоді ви будете тим першим, що побачить ту машину!

Підчас коли я сходив по сходах з робітнї на долину, опанувало мене якесь чувство, мов би той чоловік, котрого я там на горі лишив, був зовсім инший як той, котрого я знав доси. Але найбільше вертали мої гадки до того не вияснeного спостереженя, яке я зробив на тім Голяндци, коли він перший раз говорив о тім якимсь дивно загадочнім „кутї стаючого ся“. Що то було? Мене взяв ще страх, коли я собі то нагадав, і менї вже відхотїло ся дальше собі то нагадувати.

В найблизших слїдуючих днях сходив ся я з паном Сталем лиш дуже мало. Коли ми зійшли ся при обідї, казав він менї, що працює пильно над своєю новою машиною.

— „Стає ся!“ — шептав до мене, а очи засьвітили ся єму нагло, якимсь таким ніжним жаром, мов би говорив про свою любку.

Він видавав ся менї щораз дивнїйшим, але коли я опісля видів єго звичайно знов спокійним і таким як буває розважний і інтелїґентний чоловік, за якого я єго спершу і через тілько недїль уважав, то всї тоті дивні спостереженя видавали ся менї пересадою моєї уяви, і накопець коли він через довший час не згадував нїчого про свій новий винахід, то мене знов як давнїйше притягало до него і я був для него таким як з початку.

Аж ось стало ся одного дня, що пан Сталь в розмові о тім, в чім ми спільно любували ся, о фотоґрафованю, завізвав мене, щоби я пішов з ним до єго комнати і подивив ся на знимки, які він поробив ним самим видуманим і випробованим способом.

Підчас коли він ще шукав за образами, приступив я був до вікна. Звідтам мимоволї глянув я на бюрко пана Сталя і очи мої нараз спинили ся на якійсь фотоґрафії, що стояла там в малих овальних срібних рамцях. Був то профіль лиця, котре мене аж до самої глубинї душі перепудило.

Мушуж тепер кількома словами вернути до згаданих вже подій, які прийшлось менї прожити в Кіркінґеллян. В моїй молодости, заким я ще вибрав ся на схід, зазнав я був одного разу дуже глубокого і дуже прикрого розчарованя а та подія зробила з мужчини, що обожав женщини, за одним замахом чоловіка, котрий погорджав женщинами. В Індиї через цїлий час мого побуту тамже від самого початку аж до кінця прозивали мене в товаристві, як я то добре знав, „мужчиною з зелїзним серцем“, прізвище, котре й я сам уважав за не так то дуже невідповідне. По правдї сказавши я навіть гордий був з тої назви „зелїзне серце“, бо на всїх товариских забавах в Бом, де бували дами готові до заручин, мене вже згори увільняли від сопeрництва.

(Дальше буде).

медалю на левті Володимира, (одна з трох медалів, котрі одержали участники обходу, одну одержав цар, а другу инший ветеран бородінского бою). Крім сего признано Вінтонюкови 600 рублів досмертної платні. А. Вінтонюк, се найстарший чоловік в цілій Росиї. Войскову службу почав ще 1802 р. в Тифлісі в 1-шім Стрілецкім полку а опісля перейшов в 53 полк піхотинців. Вінтонюк брав участь в многих воєнних походах а 1814 р. разом з союзними войсками вмашерував до Парижа, під котрого мурами був ранений.

— **Отроєнє грибами.** На Загробели під Тернополем отроїла ся троячими грибами ціла родина Павла Боґуцкого, польового, що служив в тамошнім дворі. В неділю по полудни пішли до ліса на гриби дві доньки Боґуцкого 12-літна Тереса і 14-літна Рузя. В лісї були довший час та назбирали цілий кіш троячих грибів і принесли домів. Мати зварила ті гриби, котрі відтак їла ціла родина крім півтора літної дитини. Наслідки дали ся почути вже в понеділок; насамперед занедужала наймолодша донька і батько а вечером матір і дві старші доньки. Аж ві второк рано завізвано помочи лікаря, котрий поручив ужити відповідних ліків а відтак завезти отроєних до шпиталю в Тернополи. Ві второк вечером привезено недужих до Тернополя. Стан погіршив ся мимо скорої і енерґічної помочи лікарскої, позаяк отруя перейшла вже була в кров. Наймолодша донька, Тереса, привезена вже конаюча до шпиталю, померла в короткім часї, а проча родина мучила ся тяжко ще до слідуючих днів. В середу померла серед страшних мук мати Антонія а небавком по ній обі доньки Рузя і Софія. Батько мучив ся ще дальше, пожовк і почорнів а в четвер по полудни стратив вже притомність і мабуть також вже помер.

— **Розбишацтво.** Вечером з 16 на 17 с. м. їхав зі Львова до Гряди двірский візник Василь Нич. Коло Дублян обступило его на гостинци пять якихсь драбів, стягнули его з воза, побили длятого, що ставив опір, всїли відтак на віз і поїхали. Нич вернув пішки домів. Коні, 2 каштани, представляли вартість 1000 кор. і були власностию фондациї ґрафа Скарбка. Розбишаків не удало ся й доси виcлідити.

— **Чемний злодій.** Бернардови Шехнерови, властителеви каварні „Ґранд" при ул. Сонїчній вкрадено дня 16 с. м. вехник вартости 80 кор. і парасолю. Стало ся так, що Шехнер ідучи на другий день підчас дощу ул. Кароля Людвика, побачив нараз якогось мужчину, котрий ішов тоюж улицею і був убраний в его верхник та ніс его парасолю. Шехнер підійшов до того мужчини і сказав, що то его парасоля і его верхник. Злодій не надумував ся довго, лиш здоймив з себе верхник і віддав его чемно разом з парасолею і втік, заким ще поліция могла его арештувати.

Телеґрами.

Будапешт 20 вересня. „Az Ujsag" доносить з правительственних кругів, що тих послів, котрі не суть членами делеґациї, допустить ся на пленарні засїданя лиш до місць призначених для публики. Єсть намір закінчити наради угорскої делеґациї в протягу одного тиждня.

Констаитинополь 20 вересня. В одній місцевости коло Ґілян Альбанцї розоброїли турецких жандармів.

Солунь 20 вересня. На кінного післанця, що віз австрийску почту, виконано напад коло Янїни і обрабовано его. Напастників не виcліджено.

Астрахан 20 вересня. Від часу вибуху чуми занедужало в тутешній ґубернії 53 осіб а померло 39.

Николаїв 20 вересня. На анґлійскім пароплаві, що приплив з Норт-Саїд знайдено щура хорого на чуму.

Москва 20 вересня. Скриня, в котрій було 10.000 набоїв пістолетових а котру везено дорожкою, експльодувала. Часть дорожки знищена, візник небезпечно зранений.

Софія 20 вересня. Король болгарский в супроводі наслідника престола Бориса і кн. Кирила виїхав до Шумлї в цїли обнятя проводу над великими вправами войсковими.

Барцельона 20 вересня. Каталоньскі зелїзничники ухвалили розпочати страйк в ночи із слїдуючого вторка на середу.

Курс львівский.

Дня 18 вересня 1912	Платять К с	Жадають К с
I Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 вр. . .	671·—	678·—
Банку гал. для торгов. по 200 вр	407·—	411·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Ясы	532·—	538·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	453·—	466·—
II. Листи заставні за 100 вр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	—·—	—·—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . .	96·50	97·—
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв. .	97·—	97·70
4% листи застав. Банку краєв. .	88·80	89·50
Земельний Банк гіпотечний Львів	97·30	98·—
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	95·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	93·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	86·30	87·—
III. Облїґи за 100 вр.		
Пропінацийні галицкі	96·30	97·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%. .	95·50	96·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	85·—	85·70
Позичка краєва 4% в 1893 р. .	86·50	87·20
„ „ 4% в 1908 р. .	85·20	85·90
„ м. Львова 4% по 200 К .	87·70	88·40
IV. Льоси.		
Австрийскі черв. хреста . . .	53·50	59·50
Угорскі черв. хреста . . .	38·—	39·—
Італіяньс. черв. хр. 25 фр. . . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.	82·—	88·—
Базиліка 10 К	31·25	35·25
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·39	11·44
Рубель паперовий	2·54	2·55
100 марок німецких	117·87	117·07

Подорож довкола землі.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного, Львів, 1910. — Ціла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до кидання і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думано і память. Надає ся дуже до забави дітий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли".

Руско-польска Термінольоґія

зі збіркою ИНШИХ СЛІВ до шкільної і приватної науки

На підставі шкільних підручників зладив

ЙОСИФ ТАНЧАКОВСКИЙ

учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові. 1910.

Накладом автора.

—**Ціна 1 К** (опаска 5 сотиків).—

ЗМІСТ: 1) Вступ — 2) Релїґія — 3) Психольоґія — 4) Льоґіка — 5) Педаґоґіка — 6) Руский язик-Література — 7) Руский язик-Граматика — 8) Ґеоґрафія — 9) Історія — 10) Рахунки — 11) Ґеометрия — 12) Начеркова ґеометрия — 13) Соматольоґія — 14) Зоольоґія — 15) Ботаніка — 16) Мінеральоґія — 17) Ґіґієна і Лічництво — 18) Фізика — 19) Хемія — 20) Господарство — 21) Каліґрафія — 22) Рисунки — 23) Музика і Спів — 24) Ручні жіночі робота. — 25) Ґімнастика (руханка) — 26) Технольоґія (slöjd).

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив з методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане. — Ціна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.